

Благодарна е захлупила главата и възглавницата на дивана. Майка и Сръбра е застанала до нел, задржана и като се опитва да ѝ вдигне главата, менне:

Сръбра. Стига, Розна; стига дотегло ме! Ела на себе си. Ти направих от своя страна каквото трябваше. Сега на него основа — той да изплати каквото трябва.

Благодарна. (Вдигнала глава и глава). Аз не се съмнявам в думата му. Но трябва да му се случва нещо, да не дойде.

— Да е свободен — разбираш. А ние го — войнски. Без разрешение — не прада. Хера каквото е сега, като се готвят да напущат...

— (сепна) Защо ще напущат?

— Те ти не чули, и войната се свърши. Само — меншея печели и нашите войски се забавляват